

Nazmi Şengezer

- şiirler -

Yayın Tarihi:

2.1.2005

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları Őairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Őairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kiŐinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Őairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐtır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Őiir içerikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Őekilde sorumlu ve taraf değildir.

Açık Kapılar

Açılan kapılardan acılar girdi ilkin
Sonra, güneşi kandırıp bulutlar
Yastığımın altında kilitli kaldı umutlar
Görüldü, görülmedi; saklandı suda yunuslar!

Açılan kapılardan acılar girdi ilkin
Sonra güzeli kandırıp kusurlar;
İki kolumda iki günah; tuttular!
Sonsuz boşluğa savurdular

Kilitli kaldı gözleri sevincin.
Göremeden yüzünü güneşin;
Atamadan kendini yakamozlu denize
Açılan kapılardan acılar girdi ilkin

Nazmi Şengezer

Alışmak

Gülebilmek, hüznün en tatlı yerinde
Ya da hüzünlenmek; gülüşün bittiği yerde
Ne fark eder ey sevgili!
İnsan alışmışsa derde! ...
Sen gittin diye söndü lambalar
Sen gittin diye bitti, dualar!
Ve sen gittin diye, görülmüyor rüyalar...
Ya hüzün getir bana;
Ya gülüş.....
Alışmak kolay değilmiş derde;
GİTME.....

Nazmi Şengezer

Anne

Biliyor musun anne; artık her şey çok garip!
Bir başka nefes alıyor insanlar
Meydanlara Napolyonlar Hakim! ....
Papağanlar ezberlerken kelimeleri
İnsanlar unutmakta anne...
Niye esmiyor artık sabah rüzgarı?
Senin yumuşak ellerin gibi okşamıyor saçımı?
Sen, biliyor musun anne;
Unutulan şarkıları? ! ..

Nazmi Şengezer

Beni Koparma

Beni koparma diye yazar tabelalarda
Ve beni yerimde sev
Sevmek, öldürmeye sebep mi ki,
Alıp götürürler onu yarin göğsüne
Beni yerimde sev yazar tabelalarda
Bir ölü gülden meded beklenir sevgi uğruna
Öldürülmüş bir gül vermiyorum sana,
Öldürülmüş bir gül; sevgi uğruna
Yarimin göğsüne konmasın ölü güller
Evler mezarlık olmasın güzellik uğruna,
Ben bir gül vermiyorum sana
çünkü sevgi,
Mazaret değildir ÖLÜME! ! ...

Nazmi Şengezer

Biliyorum Varsın

Kelebek yağar geceden güne
Tül, tül ince ince
Göz yanılır kalp incinir
Göremez yolunu, şaşırır yol ayrımında
Seni görmek ister martılar
Yüzüne karşı hıçkırarak gülmek
Sen balıksın, kimsesiz ağların içinde
Sen çiçeksın, dört duvar, evlerde gizli
Ne balıkçılar yakalasın seni;
Ne sevdâlar koklasın
Biliyorum; sen varsın
Ve bir adımlık yoldasın

Nazmi Şengezer

Düğün

İçimde, düğünler kurulmuş
Davullar vurur!
Dertler mi?
Dizilmiş halaya durur.
Bir saat duvarda, bir yürek vurur,
Gönülde çiçekler açmaz bu mevsim!

Nazmi Şengezer

Gelir misin?

Gelir misin benim ÷lkeme, karınca olsam bile
Durmadan çalışsam, eğlenmesem, gülmesem!
Ağlamasam! ...
Zamanı akrepten, anı yelkovandan çalsam;
Guguğa binip Kaf Dağı'na uçsam
Hep resim yapsam, renkleri bitirsem;
Sana sadece 'gerçek' bıraksam;
Rüyaları alsam, düşleri saklasam,
Ben sana hayat olsam;
Harcar mısın beni? !

Nazmi Şengezer

Gitme Dedim Düşlerime

'Gitme' dedim düşlerime,
Ayaksız kalır ruhum!
'Düşme' dedim gülüşlerime,
Işıksız kalır gönlüm!
Issız yastığının kuytu gölgesinde
Yuva yaptım onlara;
Umarsız.
Rıhtımlar, iskeleler, gemiler çizdim sonra...
Trenler geçti yüreğimin köşesinden.
Ben, seni çağırıştım gecelerde,
Yalnızlık geldi yerine.
'Gitme' dedim gülüşlerime,
Düşsüz gerçeklere bulandı gönlüm.
Mektuplar uçurdum yarınlara!
Dünlerle yaşandı ömrüm!

Nazmi Şengezer

Gül Koydum

Gül koydum, sensizliğin adını.
Varlığın kokusuydu, hayalin rengi.
gül koydum sensizliğin adını!
Gidişin Eylül, dallarda kuşlar...
Gelişin Nisan, sevinci bülbül...
Gül koydum sensizliğin adını.
Kan rengi gecelere,
Sensiz çarpan güne,
Şeni gösteren düne inat;
GÜL!

Nazmi Şengezer

Güzellik

Her güzelde bir kusur varsa,
Her kusurda bir güzellik olmalı.
Hayatı baştan sona boyayan,
Çantamda renk renk boyalar olmalı!
Yağmur yağmalı saçlarıma;
Dudaklarım, yağmurun tadını almalı.
Bir gülüşten kısa sürmeli hüzün.
Bahar dört mevsim olmalı!

Nazmi Şengezer

Hayat

Ördekleri terketti önce gölü,
Sonra, birer birer nilüferler!
Ardından güneş çekti yüzünü
Sonra birer birer insanlar;
Birden yaşanan her şey yok oldu
Sonra, birer birer anılar
Ağlamak marifetmiş gibi ağladı;
Yağmuru unutanlar
Göl birden hayat gibi oldu,
İssiz ve yalnız! ....

Nazmi Şengezer

Kayalar ve Midyeler

İnsanlar türlü türlü Őu dünyada,
Kimi insan kalır yaŐadıkça,
Kimi tutunur bir insana asalakça!
'Ya kaya ol oğul' derdi dedem 'ya yaŐama'!
Ama asla, kayaya muhtaç bir
Midye olma! ?
Gül ol, dikenin olsun
Mutlaka
Ama bülbüle muhtaç olma

Nazmi Şengezer

Kızıma

Anlamak zor seni bebeğim
Lacivert sevdaların kuytusunda saklamak
Eğlenmek zor seninle bebeğim
Yağmur damlası ellerini koklamak
Nasıl, nerede, niçin bilmem
Aklımı senden almak zor bebeğim...
Evimin güneş saçlısı, buhar gözlüsü
Canımın özsevdası, ömür törpüsü
Ellerini tuttuğumda, kalbimi canına koyduğum! ...

Nazmi Şengezer

Masalsı Kahramanlar

ilmem hangi diyarın
lerek uyandırılan prensesi,
Prens değil, kral olsaydı kurbağa
Ben pemezdim iğrenirdim!
Midas'ın kulakları bana miras kalsaydı
Gururla gezinirdim.
edi cce ok gelirdi dnyama,
yle yetinirdim.
Ninemle kurdu asla karıştırmaz;
Kırmızı başlığımla durmadan gezinirdim.
Hangi dnyanın hangi kahramanı olduğum
Farketmez;
İnsan kıyafeti giyer onunla yetinirdim...

Nazmi Şengezer

Nerede Kaldı

Nerede kaldı, düşlerime yağan
Akşamlar? ! ..
Ürkek bakışlarında gerçek;
Minik yüreklerinde düş: Serçeler!
İncecik tül olur örtülürdü yarınlarıma;
Gece! ...
Ve sen, hep umut olurdun; bulut olurdun
Karanlık ve sessiz resimlerin üstüne! ..

Nazmi Şengezer

SAN a

Ağlamak duyulu ağağların ürkek çırpınışlarında
Ve insanlar ölüm satar köşe başlarında
Gül, kokar; bülbül öter; aşk, yaşanır sonunda
Hayat bilinmez bir resim
Varla yok arasında
Gül, kendini saklar, sorgusuz hayatlara
Yağmur, kokular salar; varoluş sevdasına
Toprak, hayat olur; yoğrulan insanlara
Ve güneş yeniden doğar inatla
Göz kamaştıtıcısına! ! !

Nazmi şengezer

Tek Hüzünlü Göç

Gitmeni izlemiştim kapı eşiğinde,
Sessizce...
Çaresiz minik gözlerimde hüzün;
Ellerimde gidişine inat tuttuğum gün! ..
Eteğine sarılıp sürüklemek istemiştim kaderine,
Gün döndü, ay döndü
Yıl döndü; habersizce! ..
Çok geç anladım.
Ölüm, tek kişilik, tek yönlü,
Tek hüzünlü bir GÖÇMÜŞ.

Nazmi Şengezer

Tutsaklık

Tutsaklığımı esir ettim bugün
Ve şehrin sisli caddelerine bıraktım
Gidiyorum esaretimden ağır ve aksak
Yeni şehirler kurmak için yüreğime!
Yeni yollar, yeni evler, yeni sahipler olsun diye
Tutsaklığımı esir ettim bugün
Özgürlük, peşim sıra geliyor; gölgemden büyük
Ve gölgelerin korkağı ben, yeni gölgelere
Saklanarak;
Şehrin sisli caddelerine bıraktım beni.
Düşlerimde düşlerimi çözmek;
Kahve fallarında vakit saymak için;
Tutsaklığımı esir ettim bugün.

Nazmi Şengezer

Yarın

Gör! dedi şeytan,
Ve gördü insan; hinlikleri, cinlikleri
Aşkın yüreklere serptiği acı, bu elemdi!
Yaşlar sevenlerin gözünde kalacaktı ey aşk,
Yüreklere dökülmeyecekti....
Sev! dedi tanrı
Ve sevdi insan; kuşları, böcekleri
Sevginin, enginlere serptiği
İnciler gibi gizlendi umutlar!
Adına 'yarın' dendi;
O gün, bugündür hep,
Yarını aradı insan! ...

Nazmi Şengezer

Zaman

Zaman zaman, zamansız kalınır zamanımızda
zaman, zaman kazanmak için harcanır zamansızca
Ne zaman, zaman zamana zaman tanır
Ne, zaman, zamansızca girer zamanımıza
Zaman zaman oturup zamanını beklerim
Bazı zamanlar düşlerim; bazı zamanlara
Hep zaman veririm, gelecek zamanlara;
Zamansızca sandığım zamanlar gelir; zamanında!

Nazmi Şengezer

Zaman Kuşları

Yavaş yavaş çırpar, zaman kuşları kanatlarını,
Savurmasın diye rüzgarı, umutları!
An gelir, gün gelir, zaman gelir; diye bekler
İnsanoğlu yarınları! ..
Oysa yarınlar zaman kuşlarında
Kanatlarında, gagalarında,
Kırıntıları düşer umutların,
İnsanların kucağına!
Tadı damağında kalır ki, umutların
Başlar yukarı çevrilir;
Gözler, ufka dikilir
Ve
Gelecek yeni zaman kuşları beklenir.

Nazmi Şengezer